

BIESIADKA (3) *sb f*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg N biesiádka (1). ◇ pl A biesiádki (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Dem. od „biesiada” (3) :

1. *peior. Zabawa, hulanka (2) : miewáią więcz bieśiadki nietrefne ledá s kim/ á łługá poczćiwy będzie na łtronie GórnDworz Dd3; V nas w Polšcže nálazłby też bieśiadki y zbytki z dośtátkow Kośćiołow łpułtołzonych łprzątńione. PowodPr 75.*

2. *Poprawiny, przyjęcie po weselu u pana młodego; repotia Mącz (1) : Repotia Bieśiadká/ á Koláciya názáyutrz po wešelu v mlodego páná. Mącz 352d.*

ZZie